

**Clavis Aurea Thesauri Partheno-Carmelitici, Sive
Dissertatio Historico-Theologica, Referans atque
Exponens Antiquitatem & originem, confirmationem ac
propagationem, beneficia ac privilegia, gratias & ...**

Paulus <Ab Omnibus Sanctis>

Viennæ Austriae, 1669

VI. Pontificia Mariani Scapularis, S. Simoni Stockio cælituscollati,
comprobatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64293)

raque obitus sui, adstantem sibi Religiosorum coronam verbis tenerimis, ad eximium Deiparæ, Carmeli decoris & Dominae cultum, continuuq; gratitudinis erga eam studiū, ob collatū cælitus privilegiati Scapularis donū, certissimum amplissimæ affectionis ejus in Ordinem pignus, impensissimè cohortatus est. Et ut Mariana pietatis, (cujus innumera toto vitæ decursu ijs præbuerat heroica exempla) in ipsa quoque morte exhiberet, salutationem Angelicam, sibi semper dilectissimam, resitare cœpit, ac sub illis verbis, *nunc & in hora mortis nostræ*, immaculatam efflavit animam, die 16. Maij ann. jam dicti: quam non pauci è præsentibus ibidem Religiosis à serenissima Virgine Cælitum Imperatrice iuseipi, offerri & præsentari viderunt super sanctissimæ Triadi. Idem se conspexisse testati sunt paralitici duo, illo ipso tempore ab eo divinitus curati. Alij, teste Thoma Saraceno, *informatione 20. Historie sacre de Confratr. B. M. de mont. Carmel. part. I.* conspexere animam ejus, ineffabili cum gloria, inter Angelorum agmina sælos conscendere. Remansit corpus post transitū sanctissimæ animæ, formosum, suavissimum exhalans odorem, ad cujus sepulchrum complura celebriaque postmodum patrata fuere miracula.

Refert idem P. Thom. Saracenus de Simone adhuc infante ac lactente rem planè admirandam aliasque inauditam: quod scilicet matris ubera nunquam sugere voluerit, nisi prius vidisset ipsam flexihumi genibus Deiparæ Virgini per recitationem Angelicæ salutationis honorem cultumque exhibuisse.

Comme-
dat sibi ad-
stantibus
pietatem
& gratitu-
dinem in
Deiparam.

Mira in e-
jus transi-
tu, &c.

Hæc refert
ex Joan.
Cherone
Casanate
in *Paradis.
Carm. deca-
statu 4.
atq. 14.
cap. 16.*

Nota rem
admirandā
de illo ad-
huc infan-
te.

CAPUT VI.

*Pontificia Mariani Scapularis, S. SIMONI Stockio
cælitus collati, comprobatio.*

NONnullis visio ac revelatio, atque cum ea privile-
giati Scapularis S. SIMONI divinitus donati existentia,
& veritas sufficienter comprobari ac confirmari videtur,
ex famæ celebritate; quæ non modo per Angliam, ve-
rum etiam reliquas omnes Christianorum Regiones sparsa, vires ac-
quisivit eundo, adeoque increvit, ut ad nostra usque tempora perve-
nerit, ita ut nullum inter Catholicos sit regnum, nulla provincia,
urbs

39.

Quam ce-
lebris eva-
ferit in
universo
Orbe Ma-
riani Sca-
pularis
Confrater-
nitas.

urbs nulla, nulla civitas, ac vix ullum oppidum, in quibus non vigeat sacrosancta Mariani SCAPULARIS Confraternitas, cum omnium plausu, ac fructu non modico. Hanc universalem famam valere amplius plusque auctoritatis habere illi credunt, quam quamlibet librorum ac rationum multitudinem: & ex hac famæ celebritate veritatem hujus apparitionis stabiliunt & confirmant, attestante *Philberto Fezayo* in duplici privilegio sacri Scapularis &c. *Privileg. 1. controvers. 8.* Joannes Paleonydorus *Lib. 3. de antiq. & sanctim. Ord. Carm. Cap. 7.* Joannes de Carthagea *Honil. 2. de B. Maria de monte Carmelo.* & Franciscus Voërius in *Horto spirituali pag. 401.*

Verum juxta receptum in Christi Ecclesia stylum, ejusmodi visa & apocalypses à Pontificibus Christi Vicarijs comprobandæ sunt. Cum ne ipsæ quidem Scripturæ (tametsi literæ de cælo ad nos delatæ juxta *D. Augustinum*) ratæ haberentur, nisi Ecclesiæ comprobatio, & (ut loquuntur) verificatio accederet. *Evangelio non crederem*, (ajebat *Augustinus sanctus*) nisi me *Catholicæ Ecclesiæ commoveret auctoritas.*

Et Doctor gentium, quamvis non ab hominibus, neque pet. hominem, Evangelium suum didicisset, sed per revelationem JESU Christi, essetque de veritate doctrinæ, quam annuntiabat, adeo certus, ut vellet inferri anathema cuicumque secus prædicanti, vel si esset Angelus de cælo: attamen ne qua vacillandi ac nutandi causa daretur audientibus, ascendit Hierosolymam videre Petrum, & ut ab eo tanquam visibili Ecclesiæ Capite, comprobatum Evangelium, quod disseminabat, nulli pateret vel calumniæ, vel tergiversantium cavillo. Itaque similiter, tametsi, ut ferebat privata revelatio facta B. SIMONI, Scapulare Marianum erat secundum se instrumentum sacrum explorata pietatis: tamen ut quoad nos faceretur omnis ambiguitas, necesse fuit, accedere caelesti illi viso, Ecclesiæ per suos Rectores, legitima comprobatio: qualem continent varia Pontificia diplomata, quæ exhibitum venio, pauca de plurimis.

40.

Recensentur Pontifices Mariani Scapularis donū ac collati-

JOANNES XXII. natione Gallus, ante assumptum pontificatum, dictus *Jacobus de Ossa*, Cardinalis Portuensis, ob exhibitam sibi DEIPARÆ visionem ac revelationem, imò ex ejusdem jussione SCAPULARE Carmelo-Parthenium, quod in suo Apostolico diplomate, incipiente *Sacratissimo uti culmine. vocat Sancti habitus signum*, anno 1317. die tertia Martij, auctoritate sua suprema communivit. Nec obest

obest quod JOANNES XXII. in sua Bulla non meminerit B. SIMONIS, ejusque visionis, ac collati eidem à DEIPARA muneris; sicut enim cum *Liberius* Pontifex à SS. Virgine per visum monitus est de constructione templi Mariani in Exquilis, quod idem visum eadem nocte *Joanni Parricio* obtigit, nihil decessit veritati visi utriusque eorum seorsum objecti, quod *Liberius* nihil à DEIPARA accepisset, de simili viso *Joanni* exhibito, neque *Joannes* de apparitione facta *Liberio*. Quare haud dubiè visio IOANNIS XXII. observata pro confirmatione Scapularis spectavit illudmet Scapulare, de quo ante annos circiter sexaginta, visum B. SIMONI objectum fuerat. De diplomate verò JOANNIS XXII. quo sacrum hoc Scapulare communivit, ejusque veritate & subsistentia in *secunda hujus Operis parte* uberius agemus.

onè com-
probantes,
Joannes
XXII.

ALEXANDER V. ex *Petro de Candia*, Ordinis Minorum Summus Pontifex, dato anno 1409. diplomate, quo IOANNIS XXII. autographum abs se inspectum, & diligenter recognitum testatur, ejusdemque autographi apographum verbatim exscriptum, suo diplomati inserens, veritatem visionis IOANNI objectæ confirmat, & concurrere in B. SIMONIS apparitionem, fidem facit. Ex hoc porro ALEXANDRI diplomate, liquidum esse potest diploma IOANNIS XXII. ab ALEXANDRO firmatum, non minus cadere in Scapulare, quam ipsum ALEXANDRI diploma: quod æquè dicendum est, de posteriorum Pontificum Bullis, quibus IOANNIS & ALEXANDRI diplomata memorant, sacrum Scapulare comprobando, ut mox dicemus.

Alexander
V.

CLEMENS VII. in diplomate anno 1530. edito, & in alio, quod refert Emmanuel Rodriguez *Tom. 2. qq. Regul. q. 7.* allegat Bullas IOANNIS & ALEXANDRI, easque ratas habet, aliorumque antecessorum suorum diplomatibus easdem esse firmatas testatur. Cumque aliqui contra mustarent, & fidem diplomatum IOANNIS & ALEXANDRI vocarent in dubium, discussionem causæ Alexandro Riario Camerae Apostolicæ Auditori Generali ac Patriarchæ Alexandrino commisit; ac per hunc judicem suum delegatum, silentium perpetuum obstrepentibus indixit.

Clemens
VII.

PAULUS III. pontificatus sui anno primo, Christi verò 1534. 3. non. Novemb. novo diplomate incipiente *Provisionis nostræ*. Cui Bullam CLEMENTIS VII. inseruit, eamque confirmavit, ac totum hoc negotium comprobavit.

Paulus III.

E

Idem

Paulus IV.

Idem præstitit, teste Raynaudo, PAULUS IV. suo diplomate IOANNIS XXII. Bullam *Sacratissimo uti culmine*, inferendo, atque Mariani Scapularis religiosam observantiam de novo confirmando.

Pius V.

PIUS V. *motu proprio*, ut loquitur, autoritate Apostolica approbavit anno 1566. 12. Calend. Maij per Bullam, cujus initialia verba sunt, *Superna dispensatione*, præfatorum omnium Pontificum circa hoc negotium Constitutiones, ratasque habuit &c. Diplomatis PII V. meminit GREGORIUS XIII. mox adducendus.

Gregorius XIII.

GREGORIUS XIII. Pontificij sui anno sexto, Christi vero 1577. verbis amplissimis Confraternitatem Marianam Scapularis commendat, in suo diplomate incipiente, *Vt laudes*. Dato Romæ apud S. Petrum die 18. Septemb. Nec tantum literas Apostolicas IOANNIS XXII. ALEXANDRI V. ac CLEMENSIS VII. in actu signato memorat tanquam legitimas, verum etiam Apostolica autoritate approbavit, illisque perpetuæ & inviolabilis firmitatis robur de novo adjunxit patrocinioque suo communivit.

Paulus V.

PAULUS V. ab anno 1606. multiplici diplomate, prædecessorum suorum vestigijs inherendo, negotium hoc probavit, illustravit, communivit. Et cum Inquisitor Avenionensis, negotium facesseret Carmelitis circa diploma IOANNIS XXII. vetaretque proponi de sacro suggestu contenta illius, monitus Pontifex stetit pro antiqua possessione: obstrepentesque compescuit, decreto in Generali sacre inquisitionis Congregatione edito, de quo in *secunda parte* futurus disseremus.

41.

Idem allertur divini Officij auctoritate.

AD Pontificia seriem comprobationis, de qua nunc agimus, pertinet divini Officij autoritas à Sede Apostolica emanans, in lectionibus verò secundi Nocturni festivitatis *Commemorationis solennis B. MARIE Virginis de monte CARMELO* hæc habentur: *Nec verò nomenclaturam tantum manifestissima Virgo tribuit, & tutelam, verum & insigne sacri SCAPULARIS, quod B. SIMONI Anglico præbuit; ut caelesti hac veste Ordo dignoscere, & à mali ingruentibus protegeretur, &c.* Hæc duo discutienda veniunt. Primum, unde præfatis lectionibus asseratur autoritas? Secundo, quam autoritatem ac fidem apud Fideles promereantur.

Ad primum Respond. Eandem prorsus lectionibus his, quæ alijs divini Officij libris autoritatem inesse. Illas quippe Sacra Rituum Congregatio pluries examinavit, probavit, dignasque censuit, quæ

Cano-

Canonicis Ecclesie precibus inserte essent. Purpuratorum Patrum decreto accessit summorum Pontificum oraculum, primum anno 1609. die 10. Junij Ecclesiam regente PAULO V. Eminentissima sacrorum Rituum Congregatio, Præside Dominico Episcopo Ostiensi, Cardinali Pinello, detractis veteribus, præfatas ab Eminentissimi Cardinali Bellarmino diligenter recognitas & subscriptas lectiones simul cum alijs ibidem descriptis approbavit; recitandi quoque, atque imprimendi facultatem dedit. Secundo id ipsum anno 1628. die 12 Junij ab eadem Eminentissima Congregatione repetitum fuit, Claves Petri tenente Urbano VIII. Pontifice maximo.

Et Sac. Rituum Congregationis.

Quod testantur Romæ Sacræ Congregationis Ephemerides, nec non authenticæ ejusdem litteræ, tum apud Calceatos, tum apud Discalceatos Carmelitas conservatæ.

Consonant lectionibus præfatis Officij Commemorationis solemnis B. M. V. lectiones Officij festivitatis B. SIMONIS Stockij, quod Officium à ducentis & amplius annis, affirmantibus Lezana, lib. de patronatu Mariano cap. 5. num. 10. & alijs, Bui digale in usu fuit: in quo lectione VI. hæc leguntur: *Præcanti ei Devam Virginem, ut Ordinem jam confirmatum, qui sacro titulo ejus gaudet, singulari aliquo privilegio à cæteris discerneret; apparuit ipsa Virgo benedicta Angelorum multitudine comitata, tenens manibus SCAPVLARE Ordinis, dicens: Hoc eris signum tibi, & cunctis Carmelitis privilegium; quod in hoc moriens æternum non patietur incendium.*

Confirmari hæc videntur Oratione in Breviario Carmelitarum pro festo S. SIMONIS die 16. Majj apposita, & ab ipsdem Purpuratis Principibus probata & confirmata, sequentis tenoris: *Plebs Tibi Domine Virginis, Matri dicata, B. SIMONIS, quem ei Rectorem & Patrem dedisti, sollemnitate letetur. & sicut per eum tanta protectionis signum obtinuit, ita predestinationis æternæ munera consequatur.*

Suspiciabitur forsitan quispiam, me divina quasi fide, sanctam, tenendamque staturere S. SIMONIS revelationem; eo quod Romanorum Pontificum decretis probatam ac communitam affirmem: quibus errorem adscribere, vel refragari, videtur piaculum. Ego autem id minime contendam; etsi majorem ex ejusmodi decretis certitudinem, quam ex relatione privati cujuslibet Authoris, colligi velim. Hoc quippe duo evincere videntur. Primum Purpuratorum Patrum maturum examen. Alterum Summi Pontificis in tale Patrum de-

Quanta sit Romani Pontificis & Sacræ Rituum Congregationis auctoritas &

eretur consensus. Enimvero si auctoris nomen, si ingenium, si pietas atque diligentia pondus faciunt, quis suspectam habeat sententiam tot Eminentissimorum Principum munitam probatamque suffragio: qui celeberrimos quosque Theologos, Jurisperitos, aliosque viros doctissimos, in consilium adhibere consueverunt: quosque sapientia, ingenio, diligentia, imò & zelo divinæ legis, sacrorumque Rituum cæteris eminere, ut purpurâ, nescit nemo? Quis rejiciat quod *Bellarminus*, ex ipso nomine Illustrissimus, post maturum valde examen probavit, atque propria subscriptione communiavit? Num in cæteris concedemus cautos, sapientes, diligentes, in hac una visione ac revelatione dijudicanda desides, negligentes, ac deceptos; ut rem, quam non legerint, aut lectam sufficienti assertam fundamento non putaverint, suo probaverint ac confirmaverint suffragio? sanè per multa recensentur vera, quæ divinis Officijs non censentur inferenda. Ne quid verò ijs immisceatur falsi, summa est Illustrissima sacre Rituum Congregationis cura, cui hoc munus à Sede Apostolica commissum fuit.

Vide Lezanam
Tom. 3. 99.
Reg. Verb.
Congregatio.

Progrediamur nunc ad assensum Pontificis, per quem Sac. Congregationis decretum (uti moris est) confirmatur. Summi Pontificis suffragium ex consensu non minus colligitur, quam si expressè & directè ea de re tulisset sententiam, juxta illud, *omnia nostra facimus, quibus auctoritatem impertimur &c.*

Idem uberiùs exponitur.

Cum ex Cathedra loquitur Sanctissimus, divina (ut docent Theologi) effatur oracula, quibus adversari impium esset ac hæreticum. Cum privatim disserit, privatim agit Doctorem, cui nihilominus auctoritatis splendor accrescit: tum ex dignitate, ad quam ij eveniunt, qui eruditione ac pietate præcellunt; tum ex copia doctissimorum hominum, quorum colloquijs, consilijsque passim utitur Pontifex.

Vide sis Bellarminum l. 4. de sum. Pontif. cap. 5.

Quandonam verò ex Cathedra loquatur perdifficile videtur definire; id maximè evenire concedunt, cum mysterium divina fide tenendum proponit. Quid verò cum indulgentias impertitur, dispensationes concedit, vota relaxat, Sanctorum solemnitates instituit & officia, aliaque ejusmodi peragit? infallibilem adhuc defendit sanior, potiorque Theologorum pars, si enim in eis, quæ ad universam spectant Ecclesiam, errare possit, ruit tota Ecclesiastici Thesauri dispensatio,

fatio, singulisque aperitur via dubitandi de rebus sacratissimis, atque refellendi Summi Pontificis auctoritatem in ijs etiam, quæ Religionem, divinam pietatem, Sanctorumque cultum concernunt, quem ne abeamus in errorem, Sanctorumque apotheoses ac officia, pro arbitrio damnare liceat atque rejicere, dicendum Pontificis sententiam, præmissis potissimum Cardinalium eruditissimorum (uti hinc contigit) examine, fidem facere majorem saltem, quam si privato ab authore eadem emanaret. Inferret alius eam inde nasci certitudinem, quæ absque temeritatis nota rejici non posset: quod negare non ausim; et si id, quod puto apud omnes indubitatum, duntaxat concluderim. Consulatur noster THOMAS Waldensis Tom. 3. de Sacramentalibus. tit. 114. Cap. 122. Ubi de infallibilitate quoad Canonizationem SS. dixerit: & eodem Tom. titul. 4. cap. 37. ubi sic loquitur: *Quia claves Ecclesie ipsi (Papæ) dedit, & tantæ potestatis dominum fecit, & Religionis cultum in eo principaliter collocavit, ideo si non eximie servaretur, omnes casum ejus lueremus difficilem, &c.*

Ex jam dictis satis superque stabilita videtur Scapularis nostri cælitus facta B. SIMONI collatio. Discussam quippe, suoque firmatam decreto Sacra Congregatio, ut fit in similibus, exposuit Pontifici: Pontifex Congregationis sententiam supremam probavit, communivitque auctoritate, divino officio inferendam, atque Ecclesiasticis ab exedris recitandam proposuit. Quid plura? Authorem numerus, si moveat, Eminentissimos damus plurimos. Si gravitas? PAULUM V. & VRBANUM VIII. Summos Pontifices: aliosque appellamus, Cardinales, cæterosque Christianæ Religionis Principes viros, qui attestentur, suumque dum defendent decretum, nostrum pariter vindicabunt assertum. Nec jam amplius nostra res agitur, cum B. SIMONIS visio disceptatur; sed Summi Pontificis, ac Sacræ Rituum Congregationis disputatur auctoritas, imò totius divini officij Ritus, dispensationum certitudo, indulgentiarum, aliorumque hujusmodi impugnatur Religio: cum in ijs errare dici possint, qui in B. SIMONE, ejusque Officio asseruntur decepti. Deceptos etenim in Officio præfatio Commemorationis solemnis B. V. Pontificem & Cardinales, si obijcias, deceptos ego cæterorum in Officio, cur non apponam? Recurres ad Authores, quorum ex Annalibus Sanctorum deprompserunt Historias? Quæram ego, an sine authore, eoque sufficienti, & probato id

E 3

Malden.
de fide q. 1.
tract. de
Sum. Pontific. disp. 6.
Suarez Tr.
1. de fide
disp. 5. sect.
8. n. 7.
Duvalium
Tract. de
Sum. Pontific. part. 2.
q. 1.

42.

Præfati
Authores
infallibile
faciunt Pon-
tificem in
ijs, quæ ad
mores spe-
ctant, & Ec-
clesiam u-
niversalem;
maximè si
sint ad sa-
lutem ne-
cessaria, vel
per se bo-
na, aut ma-
la. In indis-
ferentibus
verò falli
posse fate-
tur B. Har-
minus. Di-
vinum autè
officium,

asserue-

greces pu-
blicas, &
similia,
quis cum
indifferen-
tibus cau-
meret?

asseruerint de nostro SIMONE? Hoc si concesseris, imprudentissi-
mos facies, quæ summa erit summam in Purpuram injuria, atq; ar-
gumentum efficax, eandem in reliquis suscipiendi incuriam; si nega-
veris, parem eum cæteris Sanctorum historijs (quod intendimus)
Carmelo-Parthenij Scapularis fateberis certitudinem.

Mitto suffragari pariter gravissimorum Authorum copiam, de
quibus inferiàs. Mitta, si lubet, primæ Sedis auctoritatem: Pontifi-
cem & Cardinales, dignitate & infulis destitutos considero: eosdem
tamen viros doctissimos ac sapientissimos visionem asserentes, post
maturum examen, quis non audiat Doctores? illorum sententiam,
privatæ facultatis decreto, aut duorum Doctorum, quis audeat im-
parem asserere?

Ita Scapal.
Mariano
part. I.
cap. 2.

Tandem ad caput Pontificia comprobationis, inquit Theophilus Ray-
naudus, in qua versamur, pertinet Concesso largissima indulgentiarum Sodalibus
Virginis Scapularis collatarum, quæ illecebrâ innumeri per universam Ecclesiam
Sodales, accedente promissione à DEIPARA factâ S. SIMONI in favorem
Sodalium, pium hunc ritum religiosè usurpantium, magnâ voluntate in Sodali-
tium dant nomina: & observationes sacras in eo prescriptas, singulari pietate
frequentant. Vnde potens argumentum, & meo judicio ineluctabile ducitur, pro
veritate visionis Stockianæ, &c. Hactenus ille.

CAPUT VII.

Theologorum ac Historiographorum suffragijs eadem
veritas confirmatur.

43.
Recensentur Theo-
logi ac Hi-
storiogra-
phi ejusdè
veritatis
testes.

LEVSTRIVM Scriptorum, qui B. SIMONIS nostri
Marianam visionem ac revelationem, privilegiatq; Sca-
pularis traditionem probârunt, posteritati ac literis man-
dârunt, agmen ducit Venerab. Petrus Swaningtonus, ejus-
dem sancti Viri socius ac confessarius, natione Anglus, patriâ Nor-
folcensis, SS: Theologiæ Doctor & Professor primùm Oxonij in An-
glia, deinde Burdigalæ in Vasconia. Scripsit hic vitam B. SIMO-
NIS, atque divinitus traditi sacri Scapularis, primiq; per illud pa-
trati miræuli historiam: quam R. P. Ioannes Cheron in Vindicijs pri-
vilegiati Scapularis pag. 165. & seqq. adducit. Hic Petrus admodum
celebris est, non solum apud Carmelitas, verùm etiam apud Harps-
feldsum